

НИКОЛИНА КИРИЛОВА: "РАЗМИСЛИТЕ НА ЕДНА БЪЛГАРКА, ТЪРСЕЩА НОВОТО НАЧАЛО"

Публикуван на: 14-05-2008

Източник: [Портал Европа](#)

Николина Кирилова спечели поощрение в [конкурса за младежка есе](#) ["Европа"](#) на Портал Европа, резултатите от който обявихме на 9 май. Николина Кирилова е на 22 г. и е от гр. Монтана. Тя е студент трети курс по право в ЮЗУ "Неофит Рилски". Средното си образование е завършила в ГПЧЕ "Петър Богдан" в родния си град.

България

"Моя бедна родино, моя майко велика!
Не тъгувай за своите блудни чеда!
Накичи се напролет със синчец и иглика
изправи гордо стройна снага!
Млади българи гонят мечтите си...
Бурен вятър на запад отвя
Синове и дъщерите ти
и от болка - ти тъжно запя!
Тъжно пеят селата безлюдни
и нивята, обрасли в трънак.
Недоимък децата прокуди...
Ще ги видиш ли някога пак?!
Оредяха дори градовете...
Там комини фабрични стърчат,
онемели - с очи към небето,
те не димят... Да, не димят!
Изправи се, понесла теглото
на предателства, гняв и лъжи!
Отърси се, Родино, от злото -
своя трънен венец захвърли!
Не плачи! Те, децата ти, носят
част от твоето нежно небе,
къс море, вик на глабуси боси...
Любовта все към теб ги зове!"
Румяна Симова

НИКОЛИНА КИРИЛОВА: "РАЗМИСЛИТЕ НА ЕДНА БЪЛГАРКА, ТЪРСЕЩА НОВОТО НАЧАЛО"

Небето е сиво, мрачно е времето. Облаците се движат бързо. А ето я и границата. Първата. Остават още две хиляди километра и три граници. Още поне двадесет и три часа до новия живот и новото бъдеще. А какъв ли ще е животът там, отвъд границите? Може би сега по-добър или не?! Никой не знае, защото всеки преценява за себе си, а и всичко е относително. Отивам с надеждата за по-добро и именно тя ме крепи в този момент. А какво остава зад мен? Моите корени. Може би и сивото време... Ще видим, остават само още около двадесет и два часа.

Малко сън няма да навреди. Само още десет часа.

Ето го и утрото - студено и влажно от падналия през нощта дъжд, но въпреки това слънчево. Скоро пристигам. Нямам търпение да разбера дали ще оправдая очакванията си! Знам, че за това се изисква време. Е, да, ще остана временно, пък ако се реализирам добре, може да остана и завинаги. Разбира се, че ще си идвам за големите празници и няма да забравя никога откъде съм тръгнала и кои са корените ми, но все пак ще живея в чужбина. Ще ми липсват, дори още от сега започват да ми липсват някои неща от родината, но ще свикна. Надеждата ме крепи, че на новото място ще имам нови запознанства и ще намеря приятели и колеги, които няма да заместят старите, но поне и те ще са ми опора.

Да, остава на заден план и мисълта, че няма да успея да се реализирам. Тогава пътя за България го знам и ще се върна да се боря в Родината докрай. Знам, че всяко начало е трудно, но с упоритост всичко се постига!

Утрото бавно изчезва и слънцето клони към обяд. Минаваме последния мост и вече съм на една крачка разстояние от целта. Времето става все по-хубаво.

*

Пристигнах. Жилището не е от най-хубавите, но пък затова е уютно. Ще трябва да му се направи малък ремонт, но това ще бъде след поне няколко месеца. Трябва и да си напазувам, защото след два дни започвам работа и може би няма да имам свободно време. Защото тук се работи в истинския смисъл на думата. Но пък и затова заплащането си е заплащане.

Малка разходка ще ми се отрази добре. Тъкмо ще поразгледам града. Струва ми се спокоен. Навсякъде около мен има хора и въпреки, че градчето е малко, е пренаселено. Красиво е. Има много паркове и са доста чисти. Поддържа се. Хората работят. И почти не се оплакват. А и точно сега те се връщат от работа. Има много, които ходят пеш или с колело, но когато времето не позволява, се придвижват с коли. Лицата им са замислени, а може би и тъжни. Не, просто са уморени и мислят за прибирането си вкъщи, да си починат малко и да се подготвят за поредния работен ден. Така е и при нас, само че след работа повечето от по-младите отиват да се разтоварят в кафето.

Хубаво е тук и ми харесва!

*

Ето го и утрото на първия ми работен ден. Слънчево е. Добре, че поне си намерих още от България работодател, който веднага ме прие на работа. А и образованието ми е престижно - юрист. Имаше малко проблеми с документите, но всичко се уреди. Сега обаче е много по-лесно да се намери работа в чужбина, откакто България е членка на Европейския съюз. За хора с добро образование, стига само да имат хубава оценка и качества, се намира лесно работа в чужбина, която е и добре платена.

НИКОЛИНА КИРИЛОВА: "РАЗМИСЛИТЕ НА ЕДНА БЪЛГАРКА, ТЪРСЕЩА НОВОТО НАЧАЛО"

Запознах се вече с колегите ми. Изглеждат мили и са много любезни. Обясняват ми добре какво трябва да правя.

Сега съм зад бюрото, затрупана с купчина папки и листа. Но ще се справя!

Става време за обедна почивка и всички отиват някъде. Едни излизат вън, за да пушат, защото вътре е забранено, други пък излизат и след малко се връщат със сандвичи, сядат на местата си и хранейки се започват пак да работят. Трети изваждат храна в купички от вкъщи и гледат настрани. Много рядко си говорят помежду си, а ако се случи някой да заговори някого, то сигурно ще е за работа.

И така минава времето. След работа всички бързат да се приберат. Повечето пазаруват в събота, и то до обяд, защото е неделя магазините не работят.

*

Пясъчният часовник на времето отброява много бързо дните и кара времето да "лети". Така се мина година, откакто работя в чужбина. За това време спечелих много малко приятели, ако мога така да ги нарека, или по- скоро познати. Разбрах, че дори и в по- напредналите и развити страни "човекът за човека е вълк". Като че ли тук хората са се превърнали в машини, работят сякаш са навити на механизъм. И тяхната любезност е привидна, но много добре се справят с актьорското майсторство! И са много по- студени, отколкото си мислех в началото. Негостоприемни са и не обичат чужденци. Разбира се, че всяко правило има своите изключения. Срегнах и топлосърдечни хора, но на фона на останалите те се губят!

"Човекът не е никога нито тъй щастлив, нито тъй нещастен, както си въобразява", според Ларошфуко. И размишлявайки над това реших, че тук просто не е моето място. Работата е добра и градчето е хубаво, но аз не се чувствам пълноценна! Чувствам липса на нещо, което не мога да определя. И въпреки, че в града всичко е спретнато и подредено, не усещам хармонията, която чувствам, когато съм в Родината. Хармония със самата себе си.

Стигнах до извода, че за мен е най- добре да си тръгна, макар че съм доволна от стандарта тук, но сякаш липсва живота. Липсва живота и веселото, това, което стопля душата дори и в най- студените зимни дни. Липсва родното и приятелите... Липсва солта на живота!

*

Европейският съюз ни предлага много шансове и възможности за реализация в чужбина и сега почти всички пътища са отворени за нас, по- лесно е от преди, но аз искам да съм пълноценна в страната си и да се чувствам добре в Родината си. Не искам да си идвам в България само за да вземам сили от корена и да оставям европейски аромати. А искам да работя за България и с помощта на Европейския съюз да допринеса за развитието ѝ. Шансовете за реализация в чужбина са много, но и тези в страната също не са малко! Отворените пътища към чужбина трябва да са двупосочни - за обогатяване с опит и знания от запад и внасянето им в страната ни за изграждане на новото ѝ лице.

Защото Европа не е само един континент, едно парче земя, а е много повече. Това е обединение на държави, едно голямо цяло, в рамките на което всяка държава е и самостоятелна, и зависима от другите, и ние трябва да спомагаме за развитието на нашата страна, като съблюдаваме опита на останалите.

Разбрах и нещо много важно: по- лесно е да се реализираш на запад, отколкото в България. А не е ли именно по- трудният път "най- сладък"?

НИКОЛИНА КИРИЛОВА: "РАЗМИСЛИТЕ НА ЕДНА БЪЛГАРКА, ТЪРСЕЩА НОВОТО НАЧАЛО"

На 9 май авторитетното [жури на конкурса за младежко есе "Европа е равно на..."](#) [обяви победителите](#), избрани сред тежка селекция от над 30 участници. Конкурсът за младежко есе на тема "Европа е равно на..." започна на 24 март и за близо месец привлече вниманието на много ученици и студенти на възраст от 13 до 24 години. Конкурсът бе организиран от Портал Европа и Центъра за модернизиране на политики като част от инициативата "Говори с Европа". Жури в състав евродепутатът Кристиян Вигенин /ПЕС-БСП/, заместник-председателят на Народното събрание проф. Любен Корнезов, преподавателят в Катедра "Европеистика" в СУ доц. д-р Нели Огнянова, журналистът от Програма "Хоризонт" на БНР Никола Миладинов и директорът на Европейски институт Юлиана Николова оцениха есетата на участниците.

□□□□□□ □□□□□□ □□□□□

□□□□ □□□□□□□□

□□□□□

□□□□ □□□□□□□□ Конкурсите са част от "Говори с Европа" и – инициатива по План Д за демокрация, диалог и дебат на Европейската комисия. "Говори с Европа" се реализира от Центъра за модернизиране на политики и Портал ЕВРОПА.